

עורכת המדור: רננה ברקאי

#עו"סות_חיל

אור צוברי // יועצת פרלמנטרית של ח"כ מירב בן ארי

"העמותה פועלת למען נשים נפגעות אלימות כלכלית. אני עסקתי בשינוי מדיניות. הנשים הללו חוות עוול כפול.

הן יוצאות מהמערכת המשפטית האלימה בגיל יחסית מבוגר ולרוב ללא השכלה ולכן מתקשות למצוא עבודה, מה שמוביל אותן לחזור לבסוף "לחסותו" של הגבר האלים. עבור המיזם נבנה מדריך שעסק במיצוי זכויות סוציאליות וכלים לחיפוש עבודה לאותן נשים. ליווינו אותן בתוך תהליך הלימוד שכלל גם היבטים רגשיים. לשמחתי, עמותת "רוח נשית" המשיכה להריץ את זה".

'היום כשאני יועצת פרלמנטרית תמיד שואלים אותי: למדת שני תארים בעבודה סוציאלית, מה זה קשור?'

יש ערך מוסף בזירה הפרלמנטרית להיות בוגרת עבודה סוציאלית ולא בוגרת כלכלה או משפטים? כן ברור. בתואר למדתי מיומנויות של תקשורת עם אנשים ומיומנויות של אמפתיה וגישה. הכל בסוף מבוסס על קשרים בין בני אדם. אני מיישמת את המיומנויות האלו בעבודה היום בכנסת. נגיד צריך לאשר את חוק התקציב. על פניו זה נושא שלא קשור לעולם החברתי. הפרספקטיבה או המשקפיים שאני מסתכלת דרכם הם משקפיים חברתיות. אני שמה לב יותר למצוקות אישיות, לקונות ולפערים במדיניות החברתית כשאני עובדת בכנסת. חברת הכנסת מחליטה בסוף מה לעשות, אבל אני מנסה לקדם את הנושאים החברתיים, לעומת יועץ פרלמנטרי מהתחום הכלכלי שייקח בחשבון שיקולים כלכליים.

בת 29, סטודנטית לתואר שני בעו"ס באוניברסיטת תל אביב. 'היה לי חשוב להתגייס למרות שהרקע הדתי אפשר לי לוותר. הייתי נחושה להתגייס לתפקיד מש"קית ת"ש בכח"ד 1 ואכן הצלחתי. בשירות גיליתי את עולם הערכים של העבודה הסוציאלית: את הסיוע, הנתינה והתמיכה. אלו היו הניצנים של החיבור לתחום המקצועי.

אחרי השיחרור נולד לי אחייני עם תסמונת קשה, 100 אחוז נכה, על כיסא גלגלים וללא יכולת לתקשר עם הסביבה. ראיתי את הצרכים של הורים לילדים עם צרכים מיוחדים- ואת הסיוע הרב שהם זקוקים לו מהמדינה ומעמותות".

מיכאל האחייני שלי היווה את המוטיבציה ללמוד עבודה סוציאלית- לפעול למען עולם טוב יותר עבורו.

את התואר הראשון למדה ב"מרכז האקדמי רופין", במסגרת ההכשרה המעשית הובילה מיזם עירוני ברעננה המשלב רכיבה על אופניים לנוער בקהילה ולנוער בסיכון. עליו זכתה במצטיינות מעורבות חברתית.

"המיזם ענה על צורך בריאותי ועל צורך חברתי. לפני המיזם הילדים סיפרו שהם מרגישים לבד ויושבים ללא מעש בזמן אחר הצהריים. גייסנו את המורים ואת ההורים, כל הקהילה הייתה מעורבת. אני חווה סיפוק גדול מהדיעה שהילדים חברים עד היום".

את ההצטיינות החברתית קיבלה גם על פעילותה במסגרת עמותת "רוח נשית": ייזום חקיקה למען נשים נפגעות אלימות בשוק התעסוקה ועידוד השתתפותן במרחב הציבורי. על הפעילות היא מספרת:

המיזם מייצג את ערך שוויון ההזדמנויות, המוביל את דרכי. החזון שלי הוא שהמערכת הפוליטית תהיה יותר הטרוגנית.

היום אנחנו עומדות על מעל 7000 עוקבים ונוצרו התמחויות פוליטיות דרך העמוד. גם דרכו הגעתי לבסוף להיות יועצת פרלמנטרית.

אילו טיפים תתני לסטודנטים לעבודה סוציאלית שקוראים את הכתבה?

אני ממליצה להיות חלק מתכניות מנהיגות, אני עצמי נכנסתי לעולם הזה בתואר השני כשהשתתפתי בתכנית "ישראל 2050", בו למדתי על תיאוריות ומדיניות כלכליות וגם הובלתי מיזם. זה מאפשר "השתפשות", ידע, רשת קשרים- להכיר אנשים מעולמות תוכן שהם לא רק עבודה סוציאלית. לבנות את הקרקע לקראת היציאה לשוק העבודה.

מה לדעתך מאפשר רישות הקשרים (NETWORKING)?

את לא יודעת "איך זה יתפוס אותך" ומתי תזדקקי לכך. נותן ביטחון שאת יודעת שאת בחברת אנשים שיעזרו לך למצוא עבודה ושאת לא לבד בשטח.

היום אני חלק מרשת הבוגרים של "ישראל 2050" - זוהי כתובת בשבילי לבקש טלפונים, לנהל דיונים סוערים ברומו של עולם וגם לחפש משרות.

בכנסת אני רואה את בוגרות התכנית "פוליטיקאיות צעירות" ואני מרגישה איתן סולידריות ותחושת מחויבות לעזור אחת לשנייה. לדעתי, צריך את זה בשלב שאנחנו בונות את הקריירה ואת העתיד המקצועי שלנו.

למי שמתעניינת בעולם הפוליטי אני ממליצה גם לחפש התמחות אצל חבר כנסת. לא להתבייש! לבדוק ולשאול. אנחנו כציבור חושבים שחברי הכנסת "מורמים מעם" - אבל ממה שאני מכירה, הם מאד פתוחים ליוזמות ולהצעות. אני למשל משתדלת לקבל מתמחים מתחום העבודה הסוציאלית ללשכה בכנסת.

היום היא יועצת פרלמנטרית של מירב בן ארי ממפלגת 'יש עתיד'. בעבר שימשה כעוזרת פרלמנטרית של הילה שי וזאן ממפלגת 'תקווה חדשה'.

תפקידה של היועצת הפרלמנטרית להביא צרכים שעולים מהשטח לפרלמנט. ניתן ליישם דרך הצעות חוק, שאילתות, נאום במליאה, פיקוח על ועדות והצבעה על חוקים. למשל העברנו יחד את חוק "החזר מקדמות לזוגות צעירים", שאני מאוד גאה בו. העבודה שלי היא גם מקצועית וגם פוליטית. כדי להעביר חוק חברתי חשוב צריך לעשות עבודה פרלמנטרית טובה - לבדוק שכל הסיעות מצביעות בעד.

אני עדיין עובדת סוציאלית DNA שלי. אני רואה בעבודה הפרלמנטרית הזדמנות לקדם את העשייה החברתית שאני מאמינה בה.

מה הוביל אותך לעבוד כיועצת פרלמנטרית?

"העולם הפוליטי מאד עניין אותי, אבל הכנסת נראתה לי כמו מקום שקשה להתקבל אליו. כשהתארחתי בוועדה בכנסת, שמעתי על מיזם "פוליטיקאיות צעירות". השם של המיזם הגניב אותי והרגשתי "שם אני רוצה להיות".

יצרתי קשר עם ניצן סניור, מנהלת המיזם, ואני ומאיה רשף, חברה מהלימודים, הרמנו את השלוחה בתל אביב. אין לי ספק ש"פוליטיקאיות צעירות" היו חלק מתהליך הסוציאליזציה שלי לעולם הפוליטי. זה הפך אותי למי שאני היום ונתן לי קפיצה משמעותית גם ברמת הידע וגם ברמת הקשרים".

אחרי "פוליטיקאיות צעירות" תהיתי איך אני מיישמת את התובנות שרכשתי לעבודה בכנסת. המחשבות הובילו אותי להקים עמוד 'פייסבוק' בשם "משרות פוליטיות", שמטרתו לבנות קהילה שתציע משרות בזירה הפוליטית לכלל הציבור. המשרות נקראות משרות אמוץ, ולכן מלכתחילה קשה להגיע אליהן. העמוד מאפשר לשבור את תקרת הזכוכית.

עושה רושם שאת פועלת באומץ רב- מרימה את הכפפה, פותחת מיזמים. את יודעת לאתר מאיפה זה התחיל?

לפני התואר הראשון לא הייתי כזו. בתואר הראשון ב"רופין" המרצות נתנו לי תחושת המסוגלות והחוש היזמי התפתח שם. הן נתנו לי דרור לחשוב ולקדם דברים. זו הייתה חממה שפרחתי בה.

מנחה אותי גם המשפט "אם אני לא אעשה, אחרים לא יעשו". וזה לא שאין לי חששות. הרעיון ל"משרות פוליטיות" היה לי בראש חצי שנה לפני שהעזתי ליישם אותו. יש לי מוטיבציה גבוהה לצדק. אני לוקחת תמיד את הסיכון שאביך את עצמי, אבל מקסימום אצליח.

הייתי אומרת לכל הסטודנטיות מהניסיון שלי- זכרו שיש לכן מה להציע. אם את רוצה ללכת לכיוון פוליטי, אני גיליתי ש'השד לא כל כך כך נורא'. חשוב שתדברי בתמציתיות, בהירות וענייניות. עם הניסיון מגיע הביטחון- התחושה שיש לנו כוח לעשות שינוי בעולם הזה.

אני ממליצה במהלך התואר להיות חלק מתכניות מנהיגות, זה מאפשר 'השתפשות', ידע, רשת קשרים- להכיר אנשים מעולמות תוכן שהם לא רק עבודה סוציאלית. זה בניית קרקע לקראת היציאה לשוק העבודה.

לאחרונה הריצה תכנית שיתוף פעולה בין איגוד העובדים הסוציאליים "לפוליטיקאיות צעירות". התכנית מיועדת לעובדות סוציאליות ומטרתה לזרוע תחושת מסוגלות לקדם מדיניות. כמו למשל לנסח שאילתא עבור חבר כנסת. כך היא ממשיכה לקדם ולחזק את הממשק בין עבודה סוציאלית זה לא כל כך רחוק וקשה כמו שחושבים!

למה לדעתך הרבה סטודנטים נרתעים מעיסוק בפרקטיקה של שינוי מדיניות והולכים יותר לכיוון הטיפול?

אני חושבת שההפרדה שקיימת היום בין עבודה קהילתית לעבודה פרטנית היא שגויה. אני רואה צורך לקדם מגמה לאיחוד בין השניים. באידאל אני חושבת שכל עובדת סוציאלית פרטנית צריכה לפעול במקביל גם לשינוי מדיניות. העובדות הפרטניות רואות את הצרכים בשטח והן צריכות להעביר את הצרכים לעובדת הקהילתית ולעבוד איתה בשיתוף פעולה. זה תנאי הכרחי לקידום השינוי.

זה לא סוד שהרבה צעירים איבדו אמון בממשל. אני מאמינה שזה משפיע על הרצון להשתלב בתוכו. זה משפיע על האמונה שאפשר לשנות- כי יש תחושה של חוסר קשב בדרג הגבוה.

בעיניי, זה תהליך- מקצוע העבודה הסוציאלית הולך לשם. כשאני התחלתי המסלול ב"רופין" היה קטן והוא לא מפסיק לגדול!.